

Afsluttende rapport ved forsøg

Forsøgsstationen – værksted for professionel scenekunst.

Fakta

- **Forsøgets titel**
Re-Wilding - a relationscape

Ordet RELATIONSCAPE har jeg lånt fra filosof Erin Mannings bog af samme navn.

Manning, Erin, (2009) Relationscapes, The MIT Press, Cambridge, Massachusetts, London, England

- **Forsøgets hovedspørgsmål**

Hvordan kan relationer, samhørighed og forskellighed (forskellighed i bl.a. alder, køn og temperamenter) komme til udtryk - gennem dans - som koreografisk form?

- **Kontaktoplysninger på den forsøgsansvarlige samt dennes evt. teater.**

ENSEMBLE / Ellen Kilsgaard
Valbygårdsvej 35, 1th
2500 Valby

- **Navne og faglig baggrund på de medvirkende i forsøget (alder i forsøgsperioden)**

Otto Wolf Ørnsbo (11 år) - børnedanser
Selma Erkut (19 år) - dansestuderende
Julie Schmidt Andreasen (35 år) - danser
Adrian Ulrich Skjoldborg (35 år) - danser
Camilla Schnack Tellefsen (33 år) - danser
Jakob Bentsen (74 år) - fysisk skuespiller/danser

Ellen Kilsgaard (49 år) - danser, koreograf og forsøgs leder

- **Tidsplan for forsøget**

Følgende dage:

August: 26

September: 2+9+23+30

Oktober: 7+21+28

November: 4+11+18+25

December: 2. visning for venner og familie + d. 7. platform + 9. opsamling

Proces

- **Beskriv forberedelsen af forsøget.**

Jeg bygger videre på langvarig research omkring resonans og improvisatoriske processer.

Jeg inviterer de medvirkende og formulerer det jeg ønsker at gøre i forsøget:

Jeg vil arbejde med den sammensatte gruppe over tid og bygge en dansepraksis op, baseret på lydhørhed, samstemmighed og bevægelse. Jeg vil arbejde med at skabe et miljø og en praksis hvor jeg undersøger hvordan forskellige måder at relatere til hinanden - i dans - kan fremkaldes i koreografi.

Titlen 'RE-wilding' eller 'Vild med Vilje' er en spekulation over hvordan et socialt landskab, ligesom haven, kan blive et smukt refleksions-rum, netop i kraft af mange arters sameksistens.

- **Beskriv forsøgets konkrete etaper.**

Vi arbejder kontinuerligt en gang om ugen over en længere periode, ud fra ideen om at læring og viden, som vi skaber mellem os, bliver integreret i kroppen over tid.

Vi observerer løbende hinanden undervejs. Dette giver øvelse i afspændt at øve at blive observeret mens vi arbejder på gulvet. For nogen deltagerne er det nyt at blive observeret i improvisatoriske opgaver. Det kræver tillid til sig selv og situationen at 'noget' opstår i samspillet, og når vi er lydhøre overfor os selv og den anden.

Gennem observationerne lader vi os inspirere af hinandens arbejde.

Midvejs i forløbet får vi besøg af musiker Henriette Groth og danser Bari Kim. Denne sessionen bliver både inspirerende, anderledes end de andre og lidt mere kaotisk og åben. Efter denne session arbejder vi hen imod at definere opgaver og skabe et score, så vi har et længere forløb vi kan arbejde igennem.

I slutningen af forløbet inviterer vi publikum til at observere vores praksis hvor vi arbejder med vores score af forskellige opgaver og praksisser.

Arbejdsmetoder fra koreografens perspektiv

Gennem guidede bevægelsesopgaver arbejder jeg med at skabe lydhørhed og kinæstetisk resonans mellem deltagerne. Jeg øver mig i at få øje på de komplekse netværker af relationer der opstår, og øver mig i hvordan jeg kan gribe dem og skabe opgaver/begrænsninger/scores som tegner den koreografisk form.

Vi arbejder med at lytte til kroppen, tage tid til både at spænde af og trække vejret, give los i høj fart og lytte til gruppen. Hvordan kan vi være opmærksomme på os selv og de andre, på samme tid? Hvilke momenter opstår i dansen, i kraft af gruppens forskelligheder - forskellige kroppe, færdigheder, begrænsninger og erfaringer? Hvad vil det sige at bakke hinanden op i dans og hvordan kan vores forskelligheder danse med hinanden og blive poetiske og dynamiske?

Deltager Jakob Bentzen beskriver den grundlæggende arbejdsmetode:

Det er møderne på gulvet, den aktive bevægelses-samtale der er vigtig, med de udvekslinger og sceniske spændinger der kan opstå.

Resonansrummet, der både går indad og udad - som koncept, åbner op for improvisations muligheder med en nærmest uendelig række af balance- eller fokuspunkter i alle mulige kombinationer.

- **Beskriv de øjeblikke hvor noget nyt opstod i forsøget; hvad var bevidst og hvad var tilfældigt og fik det jer til at ændre fremgangsmåde eller skifte metode?**

Jeg holdt fast i min fremgangsmåde gennem hele forsøget - som i sig selv har indbygget 'det at noget overraskende opstår'.

Jeg anvendte den koreografiske metode, som beskrevet i ovenstående afsnit. Gennem observation af de deltagende dansere opdagede og så jeg muligheder for nye opgaver/rammer. I prøverne arbejdede jeg med at finde en balance i opgaverne, så der både var frihed til personlig fortolkning og samtidig struktur der støttede den enkelte danser i samspillene. Behovet for strukturere trådte især frem i samarbejdet med de medvirkende der ikke har en lang danseuddannelse med improvisations praksis bag sig. Dette styrkede og skærpede den koreografiske form og kom alle dansere til gode i processen.

Noter fra processen:

Jeg reflekterer over balancen mellem at lytte og handle

Balancen mellem referencepunkter og regler og på den anden side plads til at noget kan folde sig ud og overraske os.

Det levende liv i udfoldelse - som koreografisk form.

Fejl og misforståelser og alle andre uperfektheder er med til at skabe udtrykket. Krusninger og omveje, sammenstød og løsninger er alle formgivende. Som vand der flyder i en å. Som naturen, som haven. Som et orkester - et ENSEMBLE - der består af mange forskellige instrumenter men som man stemmer og laver partiturer.

Det arbejds spørgsmål der især blev vigtigt var:

Hvad vil det sige at bakke hinanden op i dans og hvordan kan vores forskelligheder danse med hinanden og blive poetiske og dynamiske?

Arbejdet med forskelligheder udviklede sig med spørgsmålet:

Hvad sker der når vi forsøger at udfører de samme opgaver, ikke som en konkurrence, men at vi indgår i præcis samme opgave på samme præmis. Hvordan opstår der kontrast, humor og poetisk resonans i kraft af vores forskelligheder?

En udvidelse af spørgsmålet omkring opbakning blev:

Hvad vil det sige at bakke hinanden op *i dans og gennem dans* - så vores forskelligheder kan få plads til at træde tydeligt frem og hver enkelt danser bliver mere af det de er allerede. Og derfor bidrager endnu mere til en samstemt helhed.

Vi udforskede hvad det egentlig vil sige at støtte og bakke hinanden op, inkludere, være sammen - når vi danser. Vi erfarerede at det kan tippe over og blive et pres fra gruppen eller vi kan endda komme til at forhindre hinanden. På en måde virkede det lettere at drille og udelukke én fra gruppen end det er at støtte op - ikke bare hylde - men rent faktisk inkludere og støtte i dansen. Vi ville IKKE den vej men arbejde med hvordan vi kan sætte vores empati i spil gennem vores aktive dansende kroppe. Være der for den anden og gøre noget så den anden føler sig fuldstændig tryk og får maksimalt plads til at folde sig ud.

Vi prøvende at: heppe verbalt, bære, træde lidt væk, se direkte på den anden, spejle den der var i fokus en lille smule, skabe landskaber med vores kroppe som den anden kunne lege i, respondere lidt men lade den anden skabe et stort udtryk

Blot dette aspekt af forsøget omkring at støtte den anden til at træde frem og dermed styrke gruppens samlede udtryk, åbnede op for et nyt fokus for endnu et forsøg. Vi fandt en ny arbejdstitel som lyder:

Supreme Support

- **Hvilken form for kommunikation benyttede I internt? (f.eks. foredrag, samtale, observation, stilhed, skrevne ord, fysiske tegn etc.)**

Vi dansende primært sammen og brugte lidt tid på at tale sammen om vores oplevelser af dansen.

- **Hvilken form for refleksion benyttede I undervejs? (f.eks. samtale, logbog, digitale optagelser).**

Jeg - danser, koreograf og projektleder - har ført en logbog over hvilke øvelser vi startede med og hvilke ideer jeg gerne ville prøve i den pågældende session. I samme logbog har jeg også ind imellem reflekteret mere over arbejdet.

Konklusion

- **Blev en tese bekræftet eller afkræftet?**

Gennem forsøget fik jeg bekræft at et blandet cast af mennesker der danser sammen kan skabe et særpræget og poetisk koreografisk udtryk.

- **Blev noget opfundet?**

Vi opfandt nye improvisationsopgaver og fornyede kendte opgaver gennem de begrænsninger vores forskellige aldre og kroppe skabte.

Efter forsøget

- **Har forsøget ledt til ønsker om fortsættelse af dette forsøg eller nye forsøg?**

Jeg søgte Statens Kunstfond og private fonde om støtte til at skabe et værk baseret på dette research arbejde. Pt. Oktober 2025 har jeg fået lidt støtte fra to private fonde, men ikke nok til at gå igang med produktion desværre.

- **Vil dette forsøg få indflydelse på en arbejdsmetode, et samarbejde, fremtidige produktioner?**

Jeg har samarbejdet med en gruppe virkelig skønne dansere og vil gerne fortsætte samarbejde med dem eller andre der kan udgøre en eklektisk gruppe med flere kroppe og aldre repræsenteret.

Jeg vil fortsat gerne skabe en installationsforestilling med denne type cast.

- **Har dette forsøg afstedkommet nye og andre ønsker om måder at undersøge og forske på?**

Jeg arbejder videre med fællesskab og forskellighed i min kunstnerisk praksis og stiller spørgsmål til hvordan det etiske og det æstetiske - kan smelte sammen og blive et koreografisk udtryk.

Jeg vil også gerne tage fat i specifikt at arbejde med 'supreme support' som dans, gennem dans, i dans og koreografi.